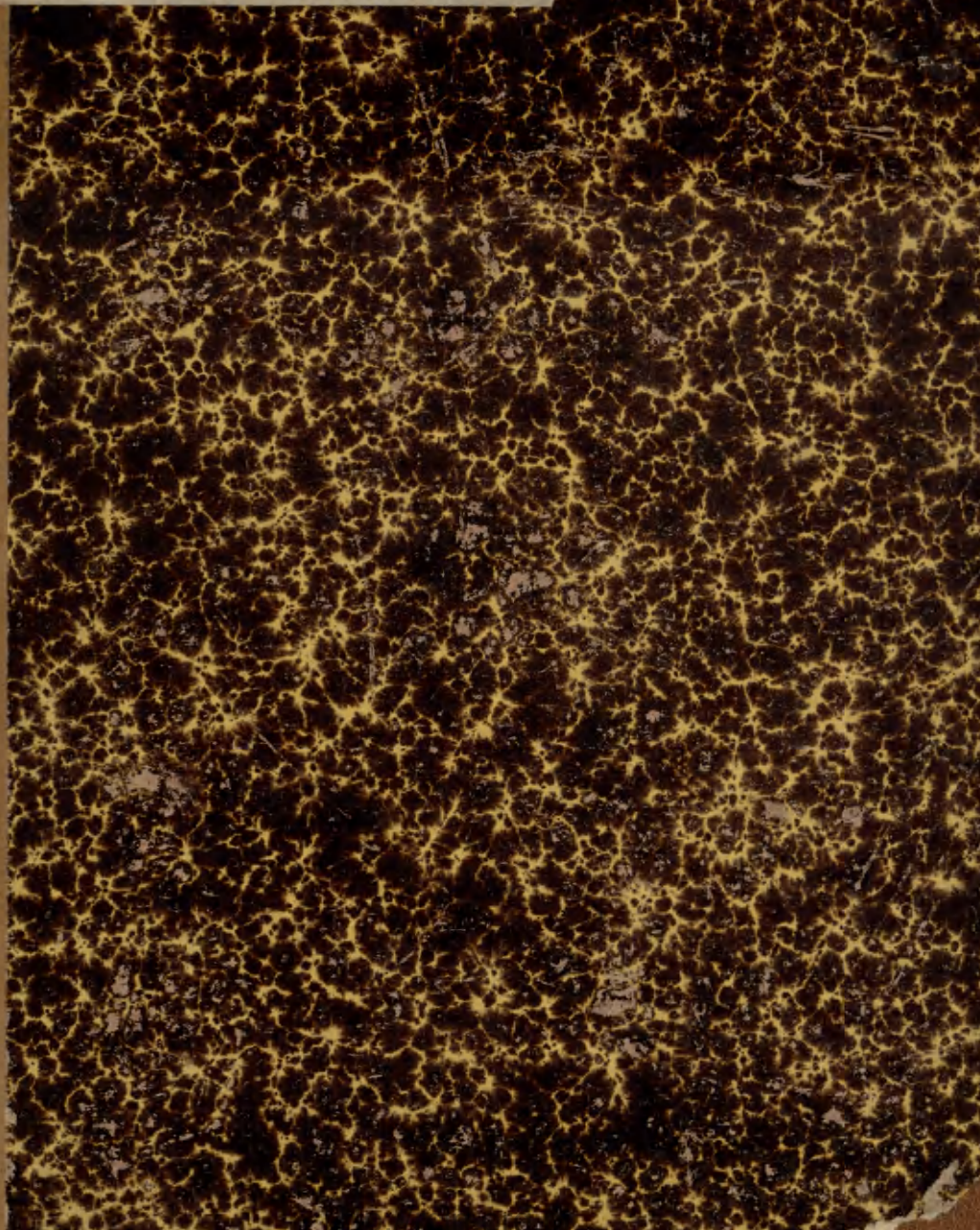

Drohojowski X. Józef - Kazanie
w czasie pogrzebu Stan. Ankwicza
szk. Sandomierskiego. 10 Marca 1785r.

XVIII. 8. 141

KAZANIE

Pod czas Pogrzebu

JASNIE WIELMOZNEGO

STANISŁAWA

HRABI z *Postawic* SKARBKA

ANKWICZA

Bywłego

KASZTELANA SANDECKIEGO

POLSKICH ORDERÓW KAWALERA

w Kościele Krakowskim XX. Reformatów

Przez

X. Jozefa Drohojowskiego Reformata

Matopolskiej Prowincyi Definitora

Dnia 10. Marca R. P. 1785.

M I A N E

W KRAKOWIE.

w Drukarni Ignacego Grebla Typografa y Bibliopoli J.K.Mci.

CENSURA ORDINIS.

De Mandato A. R. P. Nepomuceni Wielowieyski Mnri Provincialis S. C. Concionem per R. P. Josephum Drohojowski Aëtualem Provinciæ Definitorem, in solemni funere Illstr̃mi Mngfci Domini STANISLAI Comitis *de Postawice* ANKWICZ ex Castellani Sandecensis enuntiatam, perlegimus. In qua nihil contra Orthodoxam fidem aut bonos mores reperiri attestamus. Et ut prelo (servatis tamen servandis) mandari valeat censemus. Datt: in Conventu Nostro Cracoviensi ad Sanctum Casimirum Patronum Regni Poloniæ & M. D. Lit. Die Martii 1785. Anno.

Jta est Fr Felix Dziedzicki Refr. Gvard.
Con: Crac: S. Thlie Lector
mpp.

Jta est Fr Benvenutus Dunikowski Refr. Ex
Minstr: Provin: S. Theol: Lector
mpp.

FACULTAS A. R. P. MINISRI PROVINCIALIS.

Concionem pro Funere Illustriffimi Stanislai Comitis de Postawice Ankwicz ex Castellani Sandec-

A2

de-

decensis elaboratam per Reverendum Prem Josephum Drohojowski Ordinis Nostri Definitorem Actualem Provinciæ, cum deputati a Nobis Theologi recognoverint, & in lucem edi posse probaverint, facultatem Præsentibus impertimur. ut typis mandetur, si Illis ad quos pertinet videbitur. Damus in Conventu nostro Cacoviensi ad S. Casimirum Die 11. Martii 1785. A.

Fr. Nepomucenus Wielowieyski
Ref. Minstr. Prlis
mpp.

CENSURA DIÆCESANA.

Jussu Perillustri Reverendissimi Domini Josephi Olechowski Archidiaconi Cathedralis, & Judicis Generalis Diæcesis Cracoviensis legi orationem sacram funebrem ab Admodum Reverendo P. Josepho Drohojowski Ordinis Minorum Sancti Francisci strictioris observantiæ. Provinciæ Minoris Poloniæ Definitore stylo succincto, nitido, & svavi elucubratam, continentem laudes vitæ defuncti Illustrissimi Stanislai Comitis Ankwicz, olim Castellani Sandecensis, Equitis Aquilæ Albæ & S.
Sta-

Stanislai. Quæ cum & doctrinæ fidei & morum
non repugnet, & egregiam virtutum ac meritorum
vitâ defuncti Comitum, descriptionem, ad commen-
dationem Inclitæ Domûs, & posterorum imitatio-
nem, exhibeat, dignam omnino censeo, quæ Typis
excudatur.

Cracoviæ ad ædes S. Petri

12. Martii 1785.

Adalbertus Domaszewski

S. T. Doctör

Conc: Cathedr: Ordinarius

Censör Delegatus

mpp.

JM PRIMATUR

Datum Cracoviæ die 13. Marti 1785. JOSEPHUS OLECHOWSKI Archidiaconus Ecclesiæ Cathedralis Cracoviensis & Judex Generalis

mpp.

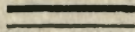

KAZANIE

THEMA: *Ego congregor ad Populum meum ; sepel-
lite me cum Patribus meis, in spelunca duplici.*
Gen. 49. v. 29.

Ja się przyłączam do Ludu moiego; pogrzebcież
mnie z Oycy moiemi, w Jaskini dwoistej.

TAK mówił ieden z żyjących, bacny na pe-
wność wieczności, zwątlony sędziwością, stru-
dzony usługą około użytkow Ludu swoiego, bliski
iż zycia zgonu Jakob Patryarcha. Mowił to: iż
chciał bydz nierozny od Braci do których się prze-
nosił, bo żył z niemi w iednym wyznaniu, w ie-
dneym Religii, w iednakowym obrzędzie. Mowił
uprze-

uprzedzony koniecznością, że żyjąc iak Ludzie, miał dług Ludziom pospolity wypłacić. *Ego congregor ad Populum meum.*

Wiedział on; że iest prochem y ziemią, iednego był zdania Syn z Oycem Abrahamem, (a) Więc wchodząc do powszechności umarłych, wstępuiąc w otworzyfte wieczności Bramy, nie chciał się odłączać od rodu swojego, aby miał równy wydział wspólną lożą, nieoddzielny swym zwłokom spoczynek z Temi, z ktorami Go Krew y Szlachetność połączyła. Przetoż to Synom swoim w ostatniej Oycowskiej woli zalecił: aby Go pogrzebli w Oyczyftym grobie. *Sepelite me cum Patribus meis.*

Nie przestał na tym, ale iuż oddaiąc ciało ziemi iako dług od niej wzięty, iuż maiąc zalegać grob Oyczyfity w Roli Ehrona. (b) spodziewał się zepsucia rozsypania y zniszczenia ciała; Ducha więc

(a) *Gen. 18. v. 27. Loquar ad Dominum cum sim pulvis & Cinis.*

(b) *Gen. 49. v. 29. In agro Ephron Hethæi.*

więc swego poruczył tkliwości y pamięci żyjących, dwoiaką obrał ku pogrześciu Jaskinia, z których by w iednoy ciało złożył, w drugiey niby umieścił o fobie Przyjacioł pamięć, aby w ziemi skazitelney niszczał, a w żywych y przyiaznych fercach wiekował: *Sepelite me ----- in Spelunca duplici.*

Otoż względy na śmierć sprawiedliwych u Boga, otoż szacunek Szlachetności w Oyczyźnie, otoż sława Pocziwego Obywatela w poważaniu Ludzkim: że sprawiedliwy, w śmierci znayduie zalecenie u Boga, dla ktorego obowiązki Religii wiernie wypełniał. Ze Szlachetny, zostawuie sławę w Narodzie, w którym się krwią y zaszczytami połączył. Ze Obywatel Pocziwy, po zeyściu w słodkiey iest pamięci u tych, których fobie przyiazń zamawiał.

Tak iest zapewne Panowie moi: śmierć sprawiedliwych droga iest w Obliczu Pańskim, rzekł to Dawid. (c) Szlachetni Ludzie z usług y wier-

B ności

(c) *Psal. 115. v. 5. Prætiosa in conspectu Domini mors Sanctorum Ejus.*

ności ku Monarchom zaleceni, z czynow Szlache-
 tności przynależytych chwalebni, nie umierają iak
 nikczemni bez sławy, ale z chwałą. Tenże Krol
 mowił o śmierci Jednego z swych Ministrow Ab-
 nera. (d) Obywatel Poczciwy po śmierci nie mo-
 że się bez tkiwości wspomnieć w tych fercach dla
 ktorych żył; bo cnota nie może w niepamięci za-
 ginąć, ani zniszczyć w smiertelnych prochach.

Ten był y taki sposób śmierci, takie dni do-
 pełnienie s.p. Jasnie Wielmożnego STANISŁA-
 WA Hrabi z Poławic ANKWICZA bywfszego
 Kasztelana Sandeckiego Polskich Orderow Kawa-
 lera, ktorego w dzisieyszym obrzędzie wspomina-
 my: Reka Naywyższego zamierzająca liczbę, y
 kładaca życiu Ludzkiemu granice, już Go zabrała.
 Zszedł już z świata tego Jeden z Znacznieyszych
 w Narodzie (e) y między żyjącymi już Go nie
 stało. Pytaycie o Niego w żalu, szukaycie w szko-
 dzie

(d) 2. *Regum* 30. *Nequaquam ut mori solent igna-
 vi, mortuus est Abner.*

(e) 2. *Mach.* 6. *Unus ex Primoribus --- vita decessit.*

dzie znajdziecie w stracie że Go nie masz; zosta-
cie tylko żal z utraty, a pamięć z cnoty. Zostaie
jeszcze mówić o tym, co przedsięwziąłem :

Że J. W. STANISŁAW Hrabia z Poławic
ANKWICZ umarł iak prawowierny, Pogrzeban
iak Szlachetny, został w pamięci żyjących iak
wszystkim przyiazny. Pierwsza okolicznosc za-
leca Go przed Bogiem. Druga daie mu cześć w
rzędzie Familii. Trzecia iedna Mu u żyjących
szacunek.

Daycież iuż Panowie Moi bacznosc' na dalsza
osnowę rzeczy z która się tak tłumaczę :

J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ
przeniośł się na odpoczynek do Towarzystwa wier-
nych: *Ego Congregor ad Populum meum*, bo wier-
nie dopełniał obowiazkow Religii iak dobry Chrze-
scianin o tym *Cześć Pierwsza*.

J. W. STANISŁAW Chrabia ANKWICZ
chciał bydź w chwale Oycow umieszczony. *Se-
pelite me cum Patribus meis*, bo naśladował wiel-

B2

-kich

kich dzieł Poprzedników swoich iak Godny Familiant. *o tym Część Druga.*

J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ składając Ciało swoje w Grobie Martwych, zostawił Ducha **swoiego** w pamięci żyjących. *In Spelunca duplici*, bo im się za życia dobrze zalecił -- iak poczciwy Obywatel. *O tym Część Trzecia.*

Zastępow Panie, to Człowieka uwielbienie niech będzie Twoją chwałą.

CZĘŚĆ

CZĘŚĆ PIERWSZA.

TEN okropny cios śmierci którego się wszyscy powszechnie lękamy Ludzie, y ten pobor który wszyscy bez braku wypłacać musimy Synowie Adama, niech on będzie straszliwy y nieprzyjazny Ludziom wiarołomnym ustepnym od Prawa; atoli Ludziom z Religii zaleconym iest on pomyślny, bo iest na żywot lepszy y trwalszy przeniesieniem. Sprawiedliwy nie zasmuca się z tego co traci, ale się uwesela z tego co nabywa. Bojącemu się Boga (mowi Mędrzec) dobrze będzie w ofstateczne czasy (f)

Tak iest zaiste Panowie moi! Takie mają u Boga względy Dusze prawowierne y cnotliwe.

Taki wydział ma z niemi s. p. J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ swoiey wierności należyty.

(f) *Eccl. 1. v. 13. Timenti Deum bene erit in extremis.*

leżyty. Oto on przez śmierć ma częśćkę z wiernymi, on do gminu wiernych przyłączony jest. *Ego congregor ad Populum meum.* Bo wiernie dopełniał obowiązków Religii; to jest: Dobrze wierzył, dobrze y czynił, a tak Wiara y obyczaje przed Bogiem: zaleciły Go.

I. W tey On Urodzony żył y umarł Religii w ktorej jest Jeden Pan, Jedna Wiara, ieden Chrzest -- (g) w ktorej ieden Święty, powszechny Apostołski Kościół (h) ktorej Prawda pochodzi z nieomylności samego Chrystusa. Ktorej pewność krew Męczenników zaświadczyła, Świętych y uczonych w Ludu y Narodach powaga uchwaliła. Która jest od dzieł nadprzyrodzonych zaczęta, nadzieją wykarmiona, miłością powiększona, starożytnością utwierdzona. (i)

Tey wierze miał za powinność oddawać posłuszeń-

(g) *Ephes. 4. Unus Dominus, una Fides, unum Baptisma.*

(h) *Concil. Nic. Symbol.*

(i) *S. Aug. de utilit. creden. Tenet me in Eccle-*

śluszeństwo iako naywyższej Prawdzie. Do tey Prawdy zadney nieprzypuscił wątpliwosci w przekonaniu: że powątpiwać, iest to nie wierzyć; a uymować ieden z wiary Artykuł iest wszystkie odrzucać. Takie on wyznanie w ostatnim woli swoiey rozporządzeniu zostawił: Znając ludzkiey ułomności przywarę; wzywam Miłosiernego Boga Łaski, aby mi w ostatnim zgonie poniewolnie przychodzące wątpliwosci odpuszcć, zawsze prawnie wierzącemu raczył. (†)

Przeto od wszelkiej terazniejszego wieku bładliwosci był on daleki. wszyscy nowych wiarrek Wynalazcy Wyznawcy y Chwalcy byli od niego naganni, a w grontowney wierze Jego nie mieszała się zabobonność.

Boga miał za Powszechnego Pana, y Jedno-
władnego Rządce, a Prawa Jego za naydoskonalsze

*sia consensus Populorum atque Gentium,
tenet authoritas miraculis inchoata, spe nu-
trita, Charitate auęta, vetustate firmata.*

(†) *Excerptum ex Testamento Illustr: Comit: Stanislai Ankwiciz.*

sze życia prawidła. Tą y taką wiarą nie wyrażał-
 że na sobie J. W. STANISŁAW Hrabia AN-
 KWICZ cechy prawdziwego Chrześcianina? tak
 jest zaiste.

II. Ten Pan iednak nie przestał na czczyn
 famowierstwie. Niechciał odcinać od Wiary do-
 brych uczynkow aby Jey w sobie nie umorzył.
 (k) Chciał stosować obyczaje do Wiary, aby to
 czynił, co Wiara uczy.

Znał dobrze że dobre uczynki, są to owoce
 dobrej Wiary. Ze Pan Bog nie przywiązuje
 zbawienia do samej Wiary; ale do Wiary złączo-
 nej razem z dobrymi uczynkami. Ze wszelkie
 drzewo ktore nie czyni owocu dobrego będzie
 wycięte, a w ogień wrzucone. (1)

Przeto czasu życia udzielał dobrym uczyn-
 kom, a na nich zabezpieczał swoje do chwały wy-
 branie. (m) Czynił dobrze, czym Wiarę za-
 świad-

(k) *Jacob: 2. Fides sine operibus mortua est.*

(1) *Math. 7. Omnis arbor quæ non facit fructum ex-
 cidetur & in ignem mittetur.*

(m) *2. Petr. 1. Satagite ut per bona opera certam-
 --- vestram electionem faciatis.*

świadczył, a Stan dobrego Chrześcianina wydoskonalił.

Te są jego uczynki Wiary: że Wiary całość życiem zaſtawić był on gotow. Wszystkie ufności Jego w Bogu położone były, a Miłością ku Temu Bogu unosił się, od ktorego dawniej był uprzędzony.

Jasniała w Tym Panu roſtropność dzielna, wſtrzymieźliwość rozsądna, meſtwo uważne, ſprawiedliwość wymierzona.

Był wspaniały bez wynioſtości, a Jego uniożoność, y ku wſzystkim uprzeymość z inąd nie pochodziła tylko z ferca pokory.

Przykre losy nie zmieniły wspaniałą Ducha Jego gotowość do zcierpienia, wdzięcznym On fercem ſzczęście y przeciwność przyimował od Boga, w pomysłnościach y nieszczęściach błogoflawił Pana.

Nie zwiodł nikogo chytrą obłudą, ktorey nie

C

cier.

cierpiał w sobie, szczerości y prawdy Miłośnik.
(n)

Jeżeli między Wiary uczynkami mieści się pobożność, ta w J. W. Hrabi widoczna była już do. rospiętego y umęczonego JEZUSA, którego wyobrażenie na pierśiach nosił, już do Najswiętszej Boga-Rodzice Dziewicy ktorej wszystkie kochał Tajemnice, już do Świętych Pańskich ktorych czcił y szanował święta.

Jeżeli miłosierne uczynki cnotliwe zalecają życie? Powstanie na świadectwo z nami ubogimi wszyscy nędzni, ktorzy tylko Jego dla was dobro czynności bylicie uczestnikami; Wszakóż ten Pan przyrzczonego od Boga błogostawieństwa chciwy (o) litosciwie wyrozumiewał potrzebie bliźnich; co pochodziło z żądy wykonania dwoiakiego Prawa: Natury y Religii.

Zresztą dobrych uczynkow o iak się Ten
Pan

(n) *F. D. S. Z.*

(o) *Psal. 40. Beatus qui intelligit super egenum & pauperem.*

Pan ukrywać umiał? tak on ie tał, aby o tych nie wiedziała lewica, ktore działała prawica. (p) A tak cnotliwie żyjąc Bogu, sobie y bliznim, wiernie dopełniał Religii obowiazkow.

(p) *Math: 6. Nesciat sinistra tua, quid faciat dextera tua.*

C2

CZĘŚĆ

C Z Ę Ś C D R U G A

JAK się J. W. Hrabia ANKWICZ zalecił z Religii przed Bogiem, tak się też zaszczycił z godności przed światem; a jeżeli Chrześcijańskie sprawy Jego są chwalebne, toć y dzieła wspaniałe uwielbione bydz powinny.

Był On ieden z Znacznieyszych w Narodzie, Tę znakomitość nie tylko powziął od Przodków swoich ile Jch Potomek, ale Ją przez szczerolne zasługi pomnożył, ile cnoty y sławy Przodków swoich Nasładowca. Za co też w chwale Oyców sprawiedliwie umieszczony: *Sepelite me cum Patribus meis.*

I. Z tego on pochodził Przezacney Krwie toku, z tey Starożytnego w Koronie Domu SKARBKOW ANKWICZOW Familii: ktorey dawność od roku 999. rachują. Długosz Paprocki y Cromer (q) ktorey godność dość w ważnych zamknął

(q) *Długos: l. 4. Papr: fol: 159. Cromer l. 5.*

knał słowach Starowolski: Byli to (mowi) mężowie znamienici, w Pokoju y Boiu zaślugami Oyczyźnie iasniejący, co Bogu, Monarchom, sobie y swoim życie ofiarowali. (r)

Jeżeli rozliczności Honorow w Tym Domu poszukamy; znajdziemy wiele w Koronie Wojewodstw, w których ANKWICZOWIE Pierwszeństwo trzymali. (s) Mało krzesel, których by ANKWICZOWIE nie posiadali. (t) Infuły (u)

(r) *Star. fol. 331. Viri in Republica notabiles, belli & pacis ministerio clari, Deo, Principi, sibi, suisque vixerunt.*

(s) *Franciszek Skarbek Wojewoda Łęczycki. Niesiecki fol. 100. Woyciech Skarbek Wojewoda Sandomirski. Cromer l. 12. Qui a paganis ex arcu balista transfixus fuit. A. D. 1357. Skarbmierz Wojewoda Krakowski. Wsciborz Skarbek Wojewoda Sandomirski. Leon Skarbek Ankwicz Wojewoda Kijowski. Alexander Skarbek Ankwicz Wojewoda Braclawski. Bentk. Con: Fun:*

(t) *Mikołay Skarbek Kasztelan Halicki. Długos. A. D. 1483. Krzysztof Skarbek Kasztelan Halicki. Confit: fol. 10. Władysław Skarbek Kasztelan Halicki. Antoni Skarbek Kasztelan Halicki.*

(u) Buławy (w) nosili ANKWICZOWIE. Koronne Woiewodztw, Ziemiów, Powiatow y Grodow Urzędy godnie sprawowali ANKWICZOWIE. (x)

Zietych

licki. Władysław Skarbek Kasztelan Konarski. Franciszek Skarbek Kasztelan Łęczycki Niesiec: fol. 110. Jsmihel y Skarbimirz Kaszt: Woynicy. Mikołaj Skarbek Kaszt: Sandom. Jędrzey Skarbek: Kaszte: Halicki. Jozef Skarbek Kaszt: Gnieźn: Paweł z Postawic Ankwicz Kaszt: Sand: Ambroży Ankwicz Kaszt: Małogoski a potym Zawichostki. Walenty Ankwicz Kaszt: Konarski y Sieradzki. Hieronim z Postawic Ankwicz Kaszt: Zawichostki. Stanisław z Postawic Hrabia Ankwicz Kaszt: Biecki, a potym Sandecki, o którym mowa. Jozef z Postawic Hrabia Ankwicz Kaszt: Sandecki.

(u) Lambert III. Biskup Krak: Vloftiborius Skarbek Arcy-Biskup Gnieźnień: Primas Pols: Koron: Okolski fol. 6. Petricius Skarbek Eppus Poznan: A. D. 1265. Długosz. Andreas Ankwicz Episc: Cujavien. Joannes Ankwicz Episc: Culmen. Petrus Ankwicz Suffrag: Poznan: Joannes Skarbek Episc: Marochian- tandem Archi-Episc: Lepolien: Niesiec: fol. 110. Tu się mieszczą, Godni Katedr: Prałaci. Jan Skarbek Kusztosz Lwowski. Tenże potym Opat Płocki. Michał Skarbek Kantor Lwow-

Z tych jednym naywalnieysze Krolestwa interesa do postronnych Narodow powierzaly Stany,

Lwowski, Niesiec: fol: 109. Jędrzey z Postawic Ankwicz Kantor Katedr: Krak: Proboszcz Mieleski y Szczuciński nie dawno zeszyty. Michał z Postawic Ankwicz Kanonik Inflant: Proboszcz Rachwałowski.

(w) *Skarbimierz Skarbek Hetman Wiel: Koron: A. D. 1106. Wsciborz Skarbek Hetman Wiel: Koron: Bentk:*

(x) *Leon Ankwicz Strażnik Koron: Alexander z Postawic Ankwicz Podkomorzy Koron: Paweł z Postawic Ankwicz Cześnik Koron: Jan Skarbek Łowczy Inowrocl: Franciszek Skarbek Chorąży Łęczyc: Niesiec: fol: 110. Woyciech Ankwicz Skarbnik Podo'jski. Stanisław Ankwicz Stol: Krak: Sulko Skarbek Sędzia Ziem: Krak: Niesiec: fol: 109. Krzysztof Skarbek Podsędek, a potym Sędzia Halicki. Const: fol: 10. Łukasz Ankwicz Skarbnik Filzn: Wawrzeniec z Postawic Ankwicz Sędzia Ziem: Sandom: Kajetan Ankwicz Sędzia Grodzki Nowom: Jan Skarbek Star. Tuszynski. Niesiec: fol: 110. Wawrzeniec z Postawic Ankwicz Starosta Woynicki y Białocerkiewski. Leon Ankwicz Starosta Bogusław: Hieronim Ankwicz Staros: Tarnogorski. Bentk: Abraham Ankwicz Xięstwa Wrocl: Naywyższy Rządca. Henelius Site-sio Graphus*

ny, (y) a innych do rozsądzenia pogranicznych kłutni wyznaczały. (z)

Z tych byli y Ci ANKWICZOWIE ktorzy młode lata, moc y siły w Narodzie y Zagranicznych Państwach woiennym oddali upałam, a życie niebespidczeństwom. Pamiętne ANKWICZOW Rycerskie Dzieła: Wołochom, Tatarom y Węgrom. (aa) Co widząc postronne Narody chociaż z zazdrością, przyznali iednak: że ma Godnych Kawalerow ANKWICZOW, Polka.

Znały ANKWICZOW Poselskie Jzby Posłami,

-
- (y) *Bolesław Krzywousty Jana Hrabie z Gory Skarbka wystął w Poselstwie aby między Nim y Henrykiem pokoy utwierdził. Cromer: l. 5. Okols: Tom: 1. fol: 6.*
- (z) *Paweł z Postawic Ankwicz kłutnie między Portą y Polską za Zygmunta I. Krola zaspokoil. Bentk.*
- (aa) *Alexander z Postawic Ankwicz Podkomorzy Koron: z Janem III. Krol: Polskim pod Wiedniem wojował, gdzie śmiertelną odebrał ranę. Bentk: Skarbek Hetm: Wiel: Kor: przeciw Pomorzanom wojował. R. 1106. Tenże wojował przeciw Henrykowi*

ślami, (bb) Komissye Komissarzami (cc) Trybunały Sędziami (dd)

D

Nie-

rykowi Cesarzowi in Campo Canino. Tenże przeciw Czechom. Crom. l. 5. Miechow: l. 3. Wsciborius Skarbek Het: Wiel: Kor: wojował za Władystawa II. Crom: l. 6. Zygmunt Ankwicz za Władystawa Jagellona Kro: Pol: miał Kommande nad Woyskiem Litewskim przeciw Krzyżakom ktorych zwycięzył. Michał Ankwicz Kasz: Matago: za Jana III. na Ukrainie zniósł rokosz Haydamakow. Leon Ankwicz Rotmistrz znaku Pancernego, a potym Strażnik Koron: z Janem Zamoyskim Het: Wiel: Kor: wyciał Tatarzy. Woyciech Ankwicz Pułkownik Woysk Kor: Wotochow Tatarow y Węgrow Kray pułtoszących pokromił. Bentk. fol: 14.

(bb) *Krzysztof Posel na Seym, Const: fol: 8. Franciszek Skarbek odprawił Poselstwo na Seym Roku 1724. Niesiec: fol: 110. Jan Skarbek Posel na Konwokacyą R. 1733. Hieronim z Postawic Ankwicz. Stanisław Hrabia z Postawic Aukwicz. Jozef Hrobia Ankwicz późniey na Seymy Postowie.*

(cc) *Krzysztof Skarbek z Seymu 1685. Kommissarz do zapłaty Woysku, Const: fol: 6. Tenże późniey w Radomiu.*

(dd) *Jan Skarbek na Tryb: Kor: Deputat 1694. Hie-*

Niezbywało w ANKWICZOW Domu na
szczodrobliwych Kościołow y Klasztorow Funda-
torach. (ee)

Nieschodziło na sławnych świątobliwością Me-
żach, ktorzy usiłowania swoje na to łożyli, aby w
Polskiem Krolestwie Wiara y Cnota Panowała. (ff)
Ich to zaszczyt: *Erant praclari Fidei Catholicae Afser-
tores.* (gg)

Ale

*Hieronim Ankwicz na Tryb: Deputat Bentk: Sta-
niśław Gędrzey y Jozef z Postawic Hrab: Ankwic-
zowie na Trybunał Deputaci.*

(ee) *Michał Hrabia Skarbek XX. Benedyktynow
w Lubieniu wyfundował. Tamże grob zaległ 1114.
Okolski fol. 6. Jan Hrabia Skarbek Pokrzywni-
ckiemu Klasztorowi kilka wsi nadał 1186. Crom:
l. 6. Jan Skarbek Arcy-Biskup Lwowski, Lwow-
ską Katedrę szczodrobliwie przyozdobił Niesiec:
fol: 110. Stanisław Hrabia Ankwicz w Porębie
Kościół wymurował, gdzie spoczywa.*

(ff) *Michał z Gory Hrabia Skarbek ktorego u Dłu-
gosza chwata: Fuit Vir singularis, devotionis &
zeli in Deum & Religionem Christianam. Woy-
ciech Czelega Wojewoda Sandom. przy obronie
Wiary Świę: Katoli: mężnie obstawał. Teyże ży-
ciem broniąc, od Tatarow od siebie pędzonych z
Łuku*

Ale mówić o Godnym między Starożytnemi Starożytnym ANKWICZOW Imieniu, mówić w szczególności o chwalebnych ANKWICZOW Dziełach, przyszłoby mówić bez skończenia. Bo ma co mówić, ma co czytać, ma co wychwalać w ANKWICZACH, potomność. To oni chwalebnie czynili, co przeszłym wiekom podziwieniem było, terazniejszym jest zaszczytem, a przyszłym w potomne czasy wiekom niesmiertelną będzie sławą. Co Ja szczęśliwшему pióru y ustom wynomwniejszym zostawiwszy; Tyle mówię: Otoż to takich Godności, Honorow, Fortun, Dzieł y Pobożności Potomek J, W. STANISŁAW Hrabia z Posławic ANKWICZ bywszy Kasztelan Sandecki. Ale ta sława o ktorey dotąd mówiłem jest sława Istotna Domu.

II. Do Tey należy y sława przypadkowa,

1)2

kto-

Łuku strzałą postrzelon został R. 1244. Papr. Wawrzyńca Ankwicza Starośty Woymickiego ośmiu Synow za Wiare Świętą Bisurmani życie wzięli Bentk. fol. 19.

(gg) *Munim: Sarmat.*

ktora przydały Jasnie Oświecone, Jasnie Wielmożne Familie z ANKWICZOW Domem Krwia złączone.

Z tym Imieniem wysokie Imiona, niby sobie szczęścia, chwały, zaszczytu, y ozdoby wzajemnie udzielając łączyły się, iako to: (hh) BAWOROWSCY, BENUOWIE, BIAŁECCY, BYSTRZANOWSCY, BARANOWSCY, BORZĘCCY, BOBROWSCY, BRANICCY, BRZOSTOWSCY, CZERNI, CIENSCY, DUNINOWIE, DEBOLOWIE, DEMBOWSCY, DEMBINSCY, DŁUSCY, GOŁUCHOWSCY, JORDANOWIE, KALINOWSCY, KIEŁCZEWSCY, KONARSCY, KOCHANOWSCY, KUROPATNICCY, LANCKORONSCY, ŁĘTOWSCY, LIPSCY, LIGĘZOWIE, ŁOCHOCCY, LUBOMIERSCY, MIECIELSCY, MALCZEWSCY, MICHAŁOWSCY, MIROSZEWSCY, MNISZCHOWIE, MĘCINSCY, MOSZCZENSCY, MORSZTYNOWIE, NIELEPCOWIE, OGINSKY, OZAROWSCY, OZGOWIE, OSSOLINSCY, POTOCCY, PASZKOWSCY, PIASECCY, POCIEIOWIE, PONINSCY, PSARSCY, POSADOWSCY, RADZIEIOWSCY, ROSNOWSCY, REJOWIE, ROGOWSCY, ROMEROWIE, RUDZCY, RZEWUSCY, SWATOPEŁKOWIE, SAPIEHOWIE, STRYZOWIE, ŚLASCY, SIERAKOWSCY, SZEMBEKOWIE, STAROWIEYSKY, SOŁTYKOWIE, STADNICCY, SOŁŁOHUBOWIE, STOJOWSCY, TARŁOWIE, TĘCZYNSKY, TRZEBINSCY, WARSZYCCY, WIELOPOLSCY, WYBRANOWSCY, WIKTOROWIE, WIELOGŁOWSCY, WILCZKOWIE, WIERZBIĘTOWIE, WYKOWSCY, ZURAWSCY, ZBOROWSCY y inni.

Coż

(hh) *Ita Chronologi & Bentkowsjki Paneg: Funegr.*

Coż jest z sławy Istotney, co z sławy przypadkowej, czego by niedostawało. s. p. J. W. ANKWICZOWI? Co jest, coby mógł wziąć od Przodków swoich których był potomkiem?

Ale nie przestał na tym, chciał być koniecznie Dzieł Ich chwalebnych naśladowcą.

III Nie zasadał J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ chwały swoiey na sławie Przeważnych Przodków, ale Jey w Osobie swoiey ofobliwszą umysłu wspaniałością dopełniał w chwalebnych czynach. Tu Krafsolda pochwała służy mu niepodchlebnie: *Enituit vivendi gloria, & cum multa haberet ab Antiquis, meruit placere de propriis.* (ii)

Pierwszą młodość swoią na Naukach strawiwszy, dalszą oddał w służbę Najiasnieyszemu Monarsze Polskiemu AUGUSTOWI III. Doyzrzała lat porę obrocił na pospolite Oyczyzny Dobro, iuz Deputackie, iuz Poselskie piastniac Godności; Resztę zaś wieku chwalebnym zostawił czynom.

Przy

(ii) *Sylvanus Orat. de laud. Crafsold.*

Przy szczęśliwey Nayiasniejszego STANISŁWA AUGUSTA dziś Krola Naszego Elekcyi do układania Paktow Konwentow delegowany. Od tegoż Monarchy nayprzod Biecką potym Sandecką Kafztelanią, y dwoma Orderami zoŃtał zaszczycony.

W Kawalerskim Stanie MeŃtwem, wspaniałością, odwagą y nayzacnieyszymi Dziełami ozdobiony.

W Malżeńskim pierwey z J. W. SALOMEĄ z Szwarcembergow CZERNĄ Kafztelanką Woynicką pamiętnych Cnot Panią licznym y zacnym Potomstwem ubłogosławiony.

Potym z J. W. TEKŁĄ Hrabianką SIERAKOWSKĄ Chorążanką Krakowfką widocznych Cnot Damą, szczęśliwym pozyciem obdarzony.

Z pierwszego związku. Te to błogosławieństwa owoce, Te szacownego Szczepu Latorosle. Te Godne Osoby, a Imienia ozdoby: J. W. TADEUSZ Hrabia ANKWICZ, ktory w Zagranicznem

czney Woyłkowej służbie sposobił się wcześnię do służenia własney Oyczyźnie w czasie.

J. W. JOZEF Hrabia ANKWICZ dzisieyszy Kasztelan Sandecki, Polńkich Orderow Kawaler, licznemi od Boga y Natury darami, wrodzonemi przymiotami, y nabytemi doskonałćściami otoczony Senator.

Z Cor zas' Godnych KUNEGUNDA J. W. JANOWI Hrabi ANKWICZOWI J. K. M. Podkomorzemu. ANNA J. W. KAZIMIERZOWI CIENSKIEMU Staroście Dzwiniogrodzkiemu: Elżbieta J. W. JGNACEMU Hrabi WIELOPOLSKIEMU Chorążycowi Koronnemu zasłubione, z ktorých każdey należą chwalebności takie, iakie w Krolowej Amaluzyncie upatrzył *Cassiodorus*. *Si prudentem quæris, hæc est, si fortem, nulli celsit, consilio optima, Religione nitens, Prole Beata.* (kk) Jeżeli szukasz mądryej Damy. Ta iest, jeżeli męzney, żadna Jey w Cnocie Męstwa nie wygoruie,
w zgro-

(kk) *In Libell. Orat. fol: 80.*

w zdrowych radach naylepsza, Potomstwem u-
fzczęśliwiona.

W Tym więc Rodzeństwa Gronie gdy liczne
Nieba dary pospolite uznaią zdania, które Ich mię-
dzy nayzacnieyszymi zalecaią; komuż to przypy-
sac, ieżeli nie Pańskiey Edukacyi godnego Oyca.

Tym y wszystkim razem wziętym co iest
tylko chwały celem okazał J. W. STANISŁAW
z Fosławic Hrabia ANKWICZ, że był nasładow-
cą wielkich Dziej Przodków swoich iak godny
Familiant.

Następuiąca przyszłość niech głosi tę sławę
która w Pokoleniach Godnego Imienia Tego po-
stępuje. Na tym kończę, a o tym zaczynam mo-
wę o czym.

CZĘSC

C Z Ę S C T R Z E C I A

Ludzi z Wiary zaleconych u Boga, z Dzieł wielkich znacznych w Ojczyźnie, z gatunku Duszy wziętych u Ludzi, tak jest głośna cnota, że y' po śmierci daie się słyszeć, tak wspaniała, że nawet w ziemi nie da się zagrzebać, ale znakomitszego dla siebie szuka mieysca. J to to iest, co o Wielkich Ludziach powiedział Salomon: Ciała ich w Pokoju pogrzebane są, a Imie Ich żyć będzie w Narodzie y Pokoleniu. (11)

Ten skład dwoiaki sporządził dla siebie J.W. STANISŁAW z Posławic Hrabia ANKWICZ; oto On za życia dopełniając obowiązkow czułego Obywatela, zalecił się Obywatelom, raz w Interesach Publicznych, drugi raz w życiu prywatnym. A przeto dwoiaki dla siebie po śmierci

E obmy-

(11) *Eccl: 44. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt & nomen eorum vivit in generationem & generationem.*

obmyślił miejsce. Miejsce dla ciała w grobie martwych, miejsce dla ducha w pamięci żyjących: *In spelunca duplici.*

I. Położone zasługi y wrodzona sposobność do Dziej wielkich wdały Tego Pana w interesfa Publiczne, ktore na różne wybierany Urzędy y Krzesła godnie sprawował.

Tam wszędzie nie żyłże On dla Ludzi? tam zawsze nie szukałże pospolitego Dobra Narodu? niełożyłże starania na pomoc Oyczyźnie swoiey? Oto Monarchowie Jego wierności doznali, a razem złączone Stany ważne dadzą Mu świadeństwo, iako w Poselstwach, Deputaństwach. a potym w Senacie miał za cel Ducha, Sumnienie, Męstwo y Sprawiedliwość; A to w porządku działania pospolitego Oyczyzny Dobra.

II. Tak żyjąc dla wszystkich, chciał nad to żyć dla każdego w szczególności w życiu prywatnym: Oto Ten Pan wiekami nie odziałowany, był zawsze przywiązany do społeczności y Towarzystwa (rownie iak sam) z zacnemi. Ni-
gdzie

gdzie nigdy przeciw Regułom Przyjacielstwa nie wykroczył.

Niedoyrzano w Nim dziwactwa y dzikości, tych przywar; ktore czynią w obcowaniu nieznośnym.

Przez wrodzoną łagodność nie obruszał na siebie obcych mrużenia. Przez Pański humor, sściągął do siebie Przyjaznych ferca, dla ktorych nigdy bydz niechciał sknyrstwa niewolnikiem. Zgoła umiał On Ludzi podług Ich stopnia y Urzędu szacować, a tak był od nich zawsze wzajemnie szacowany.

Czym zasłużył sobie na te względy, że gdy ziemia okrutna skazi zwłoki Jego; wtedy Ludzie Przyjazni Ducha Jego w pamięci zachowaią, gdzie niech przebywa w następne niesmiertelności.

Już niestety J. W. STANISŁAW Hrabia z Poławic ANKWICZ bywszy Kasztelan Sandecki tak dobry Chrześcianin, tak Godny Familiant,

E2

tak

tak poczciwy Obywatel zszedł nam z świata.
(mm)

Niegdyś Pan miły, Senator poważny, Ziemi-
nianin znaczny, żyjących odszedł. Wart on był
aby Go zawsze żyjącego miały wieki, a Ludzie
widzieli niesmiertelnego.

Oyczyzno! Familio! Obywatele! do Was sto-
suycie słowa Joaba do Dawida o Abnerze rzeczo-
ne: *Quid fecisti quare dimisisti Eum abiit &*
recessit. Coś uczynił, czemuż Go puścił, po-
szedł y odszedł. (nn) Żałuycie szkody patrzący
na stratę, Duchem starey Anny w nieutulonym
żalu mowcie choć po szkodzie: *Te non debuimus*
dimittere a Nobis. Ciebie puścić od nas nie po-
winnismy. (oo)

Mow śmieie Sarmacka Oyczyzno: Senatora
Godnego, w Radach Mądrego, w Rozsądzaniu
Spra

(mm) *J. W. Stanisław Hrabia Ankwicz zszedł z*
świata w Roku 69. wieku swego.

(nn) 2. Reg. 3.

(oo) *Tobie* 10.

Sprawiedliwego, Stanom użytecznego upuścić z łona nie powinienam.

Starożytna JJ. WW. Hrabów ANKWICZOW
Familio szczęśliwie żyjąca mow zesłemu: Tys' był celem przywiązań Naszych, Tys' był w fczegulności uszczęśliwieniem, w Powszechności zaszczytem; Ciebie z pomiędzy Nas wypuścić niepowinniśmy.

Toż rzeczce J. W. TEKLA z Sierakowskich
Hrabina ANKWICZOWA zesłego Senatora Godna Małzonka, we łzach topiąca zrzenice, śmierci równaiące się na fercu znosząca żale, żywy na pamięci wyłtawuiąc obraz cnotliwego, kochaiącego, y szanuiącego Jey Osobę Męża, że Tego y Takiego od siebie nigdy pusić nie powinna.

Wspólnie nad stratą Przezacnego Oyca Waszego boleiące Potomstwo to wy zaświadczycie, co naydotkliwiey razi Serca Wasze, Wasz to odgłos: Gotowi radzibyśmy całość zdrowia Oyca Naszego własnym zastąpić życiem, byleby (pozwołcie na to Nieba) żył tu zdrowy.

Wiel-

Wielkich Nadzici Wnukowie y Wnuki Dziada Waszego JOZEFO, KORDULO, STANISŁAWIE, PIOTRZE, FRYDERYKU z J. W. TADEUSZA Hrabi ANKWICZA. JĘDRZEJU KRYSTYNO z J. W. JOZEFA Hrabi ANKWICZA Kasztelana Sandockiego. HIERONIMIE, STANISŁAWIE z J. W. KUNEGUNDY z ANKWICZOW Hrabiny ANKWICZOWY, Podkomorzyny J. K. M. STANISŁAWIE y ROZALIO z J. W. ANNY z ANKWICZOW CIENSKI Starosciny Zwinogrodzkiej. JOZEFIE z J. W. ELZBIETY z ANKWICZOW Hrabiny WIELOPOLSKI Chorążycowey Koronney. Wy powtarzam Wnukowie y Wnuki żalu z śmierci Dziada Waszego zataić nie potraficie, Wy płacze y Dziecinne kwilenia się mieszaiąc z słowami rzeczeć: O! iak nam dobrze było z Tobą żyjącym, nayukochańszy Nasz Dziaduniu! Tys nas naymilszemi wiekowi Naszemu przyzwolitemi do siebie przytulał pieśczoćtami, Tys z pociechą Oczu y Serca Twoiego obfite na Nas zlewał błogostawieństwa, lepszego nad Ciebie korego

rego (ah! postradaliśmy) mieć nie możemy
Dziadunia!

Rzeczecie naofstatek zyczliwi słudzy Panu
Waszemu: Tys' był poważny w Rządach, uwa-
żny w rozkazach, hojny w nadgrodzie, w uka-
raniu więcey miłosierny niż sprawiedliwy: *Omnia
in Te habentes Te non debuimus dimittere a Nobis.*
Bodaybys' wiekował z Nami!

Ale wszyscy wybaczyć musimy, stało się
inaczej; Mimo powszechnych pragnień władnacy
stworzeniem Naywyższy Rządca, dotknął ciężkim
razem J. W. STANISŁAWA Hrabi ANKWI-
CZA śmiercią na życiu, a wszystkich żalem na
fercu.

Już odszedł z świata, My pozostali, utulmy
płacze, uspokoimy westchnienia! Nieodmiennym
Boga wyrokom przeczyć nie godzi się, biegu na-
tury gwałcić nie należy; bo ta z istotnego ułoże-
nia swego prawem nie zamiennego przeznaczenia
udokonalona, a nieodbytem dla żyjących zakoń-
czeniem się sprawdzona koniecznie bydz' musi; a
to

to tak iak mowi Apostoł: komu się tylko trafiło urodzić, temu nieuchronnie zostało umierać. (pp)

Już stanął s. p. J. W. STANISŁAW z Posła-
wic Hrabia ANKWICZ w Obliczu Sądown Two-
ich Wszechmogący BOŻE. Padając w przepaść
nikczemności swoiey, Dziękujęć za Dobrodziey-
stwa Stworzenia, Odkupienia, Oświecenia, za
Łaski użyte y darem dane. Prosi Cię w upo-
korzonym, nigdy nie przeciwnym woli Twoiey
oświadczeniu: BOŻE dałeś mi życie boś chciał,
umarłem, boś kazał; Dayże zbawienie bo możesz

(pp) *Ad. Hebr: 9. statutum est hominibus semel
mori.*

NAYIA.

NAYIASNIEYSZY PANIE

J. W. STANISŁAW Hrabia ANKWICZ byw-
szy Kasztelan Sandecki Ten który w Obliczu
KROLA wiekow już się stawił, z tamtych zagra-
nic u Tronu Waszey KROLEWSKIEY Mosci
składa uszanowanie, ile Jego Majestatu Czciciel.
Czyni dzięki, ile KROLA Dobrego z swoim Imie-
niem Łask Uczestnik; Oddaie wierność ile nie-
gdys poprzysięgły Senator KROLOWI swojemu
Ofiaruie miłość Oycu Ojczyzny naysowniej-
szą. Wyrządza chwałę KROLOWI Mądrymu
naysowniejszą. Zapisuie wdzięczność KROLO-
WI Łaskawemu przynależyta. Zostawuie ży-
czliwość, abys Wasza KROLEWSKA Mosć Pan
Miłościwy swoy Narod Kochający a od Tegoż
ukochany, w Nim y Nad nim panował. Krolował
szczęśliwie niesmiertelnie.

Jaśnie Oswiecony Mci Xiążę MICHAŁ
F
PONIA-

PONIATOWSKI Arcy-Biskupie Gnieźnieński
Polskiej Korony PRYMASIE. Ktorego Nieba z
wysokiej Godności na pierwszym po KROLU
Bracie stopniu postawiły, zna cześć J. W. Hrabia
ANKWICZ należytą wielkim w Oyczyźnie za-
sługom Twoim, których troskliwą przykładno-
ścią więcej a więcej pomnażasz iuż w Kościel-
ney Hierarchii, iuż w pospolitym Narodu Dobru.
Tys' to Zwierzchniczą nad Szkołmi władza, Pol-
ską młodzież przez różne zachęty przynęcił do
nauk tak skutecznie, że się do nich w przegony
ubiegaia. Ty wiencząc Nauczycielow, pomna-
żasz Uczniow; a że się Polska iuż widzi oświe-
conym Narodem, że tyle liczy Mądrych, ile ich
widzi na swym łonie; komuż więc winna wdzię-
czność, ieżeli nie Tobie Nauk y Uczonych Opie-
kunie. Bądź więc Miłości, Uszanowania, y
Chwały celem.

Przeswiętny Polskiego Krolestwa SENACIE
J. W. Hrabia ANKWICZ do Twego Grona swoje
wskazuie oswiadczenie, Ten iako ieden niegdys'
z Kollegow Twoich za wspolne y z Nim iedno-
myślne

myślne około Dobra Publicznego zaradzenia nie-
sie dzięki , a z Niebios życzy , aby Pan Bog rady
Twoie swoim Duchem ożywiał, a prace uwieńczył.

Przezacni J. W. WW. Wojewodztwa Kra-
kowskiego w Koronie przodkuiącego Obywate-
le. J. W. Hrabia ANKWICZ niegdys' Woje-
wodztwa tego Senator , niegdys' Ziomek, Pokre-
wny, y Sąsiad Wasz czułym fię okazuię do wdzię-
czności Godnym Jmionom Waszym, za dochowa-
ną z Nim w życiu przyiaźń , ktorey istotnie dziś
doznaie , gdy AKT ten Waszą przytomnścią za-
fzczycony , przychylności Waszey dla siebie y
pozostałej Familii publiczne odbiera zaręczenie.

J. W. Mci Xięże POTKANSKI Biskupie Pa-
tareński Suffraganie Krakowski. J. W. Hrabia
ANKWICZ czyni dzięki powadze Twoiey za
podjęte w terazniejszych Obrzędach trudy , za
Te błagalne ktore sprawuiesz Ofiary ku ratunko-
wi Duszy Jego. A życzyć uprzeymie; abys z
Tego Stopnia ktory Ci wielkie y dawne w Ko-
ściele Bożym wydobyły zaślugi, na naywyższym

przy długich latach na naysmyslniejszych życia chwilach słaął dostoięństwem.

J. W. TEKŁO z SIERAKOWSKICH Hrabino ANKWICZOWA. J. W. Hrabia ANKWICZ zeszyły Twoy Małzonek dziękuieć za wszystkie przywiązania dowody, dziękuie za fzcęśliwe życia miłego Towarzystwo, koraś Go swoią znała bydz Głową, a On Ciebie sercem, Ten Ci wniezamierzone lata życzy: Bądź od Boga zdrowiem y fzcęściem zawsze ciefzona.

JJ. WW. Hrabowie TADEUSZU y JOZEFIE fzcęgolniey ukochani Synowie, Zacni Rodzaiu Oyca Mężowie, Godności y Cnot naśladowcy, Wam, zmarły J. W. Ociec sposobem Jzaaka Patryachy z Niebios y z Ziemi nayobfitszych życzy błogosławieństw. Z korych iuż Ciebie J. W. JOZEFIE Kasztelanie Sandecki za życia oglądaiąc Senatorfkiego Krzesła Następcą, u świata dla umysłu wspaniałości w poważaniu, u Mądrego MONARCHY w cenie, zostawił otuchę; że te wczesne dla Oyczyzny wysługi uoruią Ci drogę do wyższych
Godno-

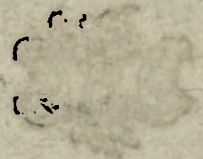
Godności. Życzy Wam ieszcze ukochani Synowie: życie uszczęśliwieni na chwałę Boga, Ojczyzny obronę, Jmienia zaszczyt. Życie z Najmilszemi Serc Waszych Pocięciami. Pierwszy z KATARZYŃĄ z MAŁACHOWSKICH, Drugi z ANŃĄ z STAROWIEYSKICH Godnemi Damami, a cnot Heroinami. Życie z Potomstwem Waszym. Patrzcie na Syny Synow waszych. Życie a gdyby można wiekuycie.

Chrześcianańska Wierności, którą tu sprowadziła Wrodzonosc, Przyiazń y Miłosć ku ratunkowi Duszy Pana; Tego. Powstań na pomoc Jemu. Weźmij naukę, że taka śmierć iakie życie, a przyłącz modły do ofiar Kapłańskich. Przyczyn ieszcze gorącą prozbę: BOŻE Męża Tego Ojczyźnie zaśluzonego, policz między temi, którzy Tron Twoy otaczają w Ziemi żyjących. Amen.

Winnicę...
KATARZYŃSKA
STANOWISKO
WARSZAWA

W Warszawie...
W dniu...
Wobec...

2914

☒

XVIII.2.141